



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

070.12:83

Hely

Idő

" 1918"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Német ujságírók
Bpester*

Forrás:

Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1918. IX. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Német ujságírók Budapesten

A Budapesten időző német ujságírók szombaton reggel automobilon a város megtekintésére indultak. A vendégek kíséretében voltak a Budapesti Ujságírók Egyesülete részéről *Herczeg Géza* titkár, a Budapesti Napilapok Szindikátusa képviselőjében *Ágai Béla* elnök és *Bernát Ottó* titkár, a Lapkiadók Országos Szövetsége részéről *Benda Jenő* igazgató, a külügyminisztérium képviselőjében *Wipperfurth moszkvai főkonzul*, a miniszterelnöki sajtóiroda részéről *dr. Jelinek Márton* miniszteri titkár, a hadfelügyeleti bizottság nevében *Thott ezredes* és *de Sgardetti százados*, a rendőrség részéről *Pettersen János* és *Matisz János* felügyelők. Az Idegenforgalmi Hivatalt *Zilahy Dezső* igazgató képviselte. A vendégek legelőször is a Mezőgazdasági Múzeumba vonultak. A foyerban a vendégeket *Radics György* miniszteri tanácsos üdvözölte. A múzeum megtekintése után a vendégek a bolgár hadiművészeti kiállítást is megtekintették, majd a Szépművészeti Múzeumba mentek. Itt *Petrovics Elek* és *Beer József* kalauzolásával a régi és magyar képtárat tekintették meg. Ezután a német vendégek a Magyar Tudományos Akadémiába mentek, ahol *Heinrich Gusztáv* főtitkár kalauzolásával a Goethe-szobát nézték meg. Majd aztán a városligeti *Gundel-féle* vendéglőbe hajtottak, ahol a főváros díszbédét adó tiszteletükre.

A székesfőváros lakomáján a felköszöntők sorát *Bódy Tivadar* polgármester nyitotta meg.

— Most, hogy közelebről ismerhetnek meg bennünket — ugymond — a rendelkezésükre álló nagyhatalommal igazán nagy szolgálatot tehetnek nekünk, ha fővárosunk utcáit járva, országunk egyes vidékeit megtekintve, elfogulatlan szemmel bírálják meg bennünket. Mint e város polgármestere, arra kérem az urakat, hogy ha általában irnak rólunk, írják meg szeretettel, amit a magyar fővárosban látnak és tapasztalnak. Hirdessék a nagy német közönség előtt, hogy van a Duna

partján egy főváros, melyre a természet annyi szépséget pazarolt, hogy az emberi alkotásnak minden genialitásra van szüksége, ha azt akarja, hogy a város csak némileg is méltó legyen a Teremtő ajándékaihoz.

Harsogó éljen és Hoch kiáltások fogadták a polgármester szavait, mely után *dr. Goldstein*, a *Königsberg-Hartungsche Zeitung* főszerkesztője emelkedett szólásra.

— Nem kell sok szó — mondotta — ahol az érzés a szívből az ajakra tördül, érzés, amelyre csak egy szavunk van: *hála, hála, hála*. A példabeszéddé vált magyar vendégszeretet varázsa nem a város falai között érintette a németországi hírlapírókat, hanem már utközben is tapasztallák a vendégszeretet meleg szívésségét és lovagiasságát, amelyre tulajdonképpen csak a magyar ember képes. Ez a varázs a németországi hírlapírókat a városban kísérte keresztül a városban, amely ők a megindultság érzésével üdvözölnek, amely érzés a szépség láttára tölti el az ember szívét. A német ujságírók a mi régi kontinensünknek sok-sok városát látták már és mégis megvannak ígérve Budapest szépségétől. Poharát Budapest boldogulására ürítette.

A miniszterelnöki palota ragyogó világosságban uszó elsőemeleti termében este nyolc órakor fényes rout egyesítette a német ujságíró vendégeket a magyar sajtó meghívott képviselőivel és a közélet számos előkelőségeivel. *Wekerle Sándor* miniszterelnök a legnagyobb szeretetreméltósággal és kedélyes közvetlenséggel látta el a házigazdai tisztelet. Sorra járta a külföldi sajtó képviselőit, akikkel fesztelen társalgásba bocsátkozott. Az egyik teremben gazdag büffé egyesítette maga körül a vendégeket. Később a vendégeket kivertették a terraszra, ahonnan hosszan gyönyörködtek a székesfőváros esti panorámájában. A vendégek tíz óra tájban oszlottak szét derült hangulatban. A külföldi hírlapírók a miniszterelnöki palotából az Otthon-Körbe mentek.

Az Otthon bejárójánál *Kóbor Tamás* alelnök és *Herczeg Géza* körigazgató fogadták a vendégeket, akiket bekalauzoltak a klubhelyiségbe és megvendégelték őket. A társaság a késő éjjeli órákig maradt együtt s a német ujságírók a legnagyobb elragadtatás hangján nyilatkoztak a vendéglátó klubról, az Otthon berendezettségéről és a Budapesti ujságírói életéről.